

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce: **D.B.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.11.2012, č. j.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21.11.2012, č.j. žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. ze dne 3.10.2012. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla účastník řízení žádost o český invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění. V námitkách účastník řízení namítal, že v roce 1992 – 1994 pracoval na Obecním úřadu v Chrastu. Žalovaná po provedeném dokazování zjistila, že v době, kdy ČSSZ rozhodovala o žádosti účastníka řízení o invalidní důchod, tento splňoval zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod, nikoliv podmínku získání potřebné doby pojištění pro vznik nároku na důchod. Podle posudku OSSZ Chrudim ze dne 12.9.2012 je účastník řízení invalidní podle § 39 odst. 1 zákona a jde o invaliditu prvního stupně. Žalovaná ve snaze zjistit další dobu výdělečné činnosti účastníka řízení zjistila, že pro město Chrast u Chrudimi vykonával výdělečnou činnost v době od 3.9.1992 do 30.9.1992, kterou započítala k době zaměstnání od 1.4.1977 do 31.12.2000, když od 2.7.1997 do 31.12.2010 byl evidován na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání v SR. Účastník řízení nedoložil, že by získal další dobu pojištění na území ČR nebo SR. Město Chrast u Chrudimi sdělilo, že účastník řízení pracoval pro město pouze v období od 3.9.1992 do 30.9.1992. Sám účastník řízení na výzvy ČSSZ ohledně dalších dob pojištění nijak nereagoval. Sociální Poist'ovňa v Bratislavě potvrdila, že účastník řízení na území SR získal náhradní dobu pojištění od 2.7.1997 do 31.12.2010. Po provedených došetřeních žalovaná zjistila, že od

1.11.2001 do 31.10.2011 účastník řízení nezískal žádnou dobu pojištění a od 1.11.1991 do 31.10.2011 pouze 3 roky 273 dnů pojištění, tedy nikoliv zákonem požadovaných 10-ti let.

V žalobě žalobce namítal, že nerozumí tomu, že z Bratislavy dostává důchod a z České republiky nikoliv, protože na něj nemá nárok a sdělil, že není vůbec schopen pracovat kvůli špatnému zdravotnímu stavu, v průběhu řízení dcera žalobce sdělila, že žalobce byl evidován na Úřadu práce v Chrudimi někdy v letech 1992 až 1995.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že žalobce podal žádost o invalidní důchod dne 6.3.2012, podle posudku OSSZ Chrudim o invaliditě ze dne 12.9.2012 je žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně od 1.11.2011 a ve smyslu ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění žalovaná zkoumala, zda plní podmínku potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod v délce 5-ti let v posledních 10-ti letech před vznikem invalidity či v délce 10-ti let v rozhodném období 20-ti let před vznikem invalidity. V prvním případě nezískal žádnou dobu pojištění, ve druhém případě pouze 3 roky a 273 dnů pojištění. V námitkovém řízení žalovaná zjistila, že pro město Chrast žalobce pracoval od 3.9.1992 do 30.9.1992, k čemuž již bylo přihlédnuto a nikoliv v jím tvrzeném období od roku 1992 do roku 1994. Slovenský nositel pojištění potvrdil od 2.7.1997 do 31.12.2000 pouze dobu evidované nezaměstnanosti s tím, že od 1.1.2001 žalobce nebyl účasten důchodového pojištění ani evidován na úřadu práce.

Na základě telefonického sdělení dcery žalobce soud provedl sám došetření další doby pojištění dotazem na Úřad práce ČR, Krajskou pobočku v Pardubicích, kontaktní pracoviště Chrudim, který soudu sdělil, že byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 6.11.1992 do 30.6.1994.

Ze správního spisu soud zjistil z osobního listu důchodového pojištění ze dne 3.10.2012, že žalovaná eviduje dobu pojištění žalobce, pokud se týká rozhodného období od 1.11.1991 do 31.10.2011 v době od 3.9.1992 do 30.9.1992 a slovenský nositel pojištění potvrdil dobu evidované nezaměstnanosti od 2.7.1997 do 31.12.2000. Z uvedeného je zřejmé, že v posledních 10-ti letech před vznikem invalidity, tj. v období od 1.11.2001 do 31.10.2011 nezískal žalobce žádnou dobu pojištění. V rozhodném období od 1.11.1991 do 31.10.2011 mimo dobu shora uvedenou získal náhradní dobu pojištění došetřenou soudem od 6.11.1992 do 30.6.1994, tj. 603 dnů, kdy byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v ČR, spolu s dosud evidovanými 1.368 dny, celkem 1971 dnů, tedy nikoliv potřebných 3.650 dnů (10 let).

Podle § 38 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, pokud se stal invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity nárok na starobní důchod podle § 29, popř., byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku. Žalobce narozený 22.3.1960 ke dni vzniku invalidity nesplnil věkovou podmínku nároku na starobní důchod, a proto soud posuzoval, zda ke dni vzniku invalidity se stal invalidním a získal potřebnou dobu pojištění. Podle posudku OSSZ Chrudim ze dne 12.9.2012 je žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 1 a § 39 odst. 2 písm. a) od 1.11.2011. Pokud se týká získání potřebné doby pojištění v rozhodném období od 1.11.2001 do 31.10.2011 nezískal žádnou dobu pojištění a v dalším rozhodném období od 1.11.1991 do 31.10.2011 získal po došetření doby pojištění soudem celkem 1.971 dnů, tedy nikoliv potřebných 3.650 dnů (10-ti let). Je tedy zřejmé, že žalobce nesplnil jednu z podmínek nároku na přiznání invalidního důchodu a pokud rozhodnutím ČSSZ ze dne 3.10.2012 byla zamítnuta žádost o invalidní důchod a žalovaná

napadeným rozhodnutím ze dne 21.11.2012 toto rozhodnutí jako věcně správné potvrdila, rozhodly oba správní orgány v souladu se zákonem. Soud proto žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. září 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně